

ת"פ (אשדוד) 39184-08-23 - מדינת ישראל נ' קטין

בית משפט לנוער בבית משפט השלום באשדוד

03 יולי 2024

ת"פ 39184-08-23 מדינת ישראל נ' XXX(קטין)

לפני כבוד השופט בן ציון קבלר
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם קטין XXX

נוכחים:

ב"כ המאשימה:

ב"כ הנאשם: עו"ד רז קרן-ישועה

פסק דין

[פרוטוקול הושמט]

נאשם הוגש כתב אישום, **ת"פ 39184-08-23** המייחס לו 3 עבירות בנשק (החזקה) - לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), 2 עבירות בנשק - לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק העונשין, עבירה של החזקה של סמים שלא לצריכה עצמית - לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973, וכן בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו - סעיף 275 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום ממועד שאינו ידוע למאשימה ועד לתאריך 1.8.2023 החזיק הנאשם, בחדר שבביתו ברחוב בבלי 31 בעיר אשדוד (להלן: "החדר"), באמצעי לחימה שונים וסמים כפי שיפורט בהמשך האישום.

בתאריך 1.8.2023 סמוך לשעה 09:00 במסגרת פעילות יזומה של שוטרי תחנת אשדוד, הגיעו שוטרים לביתו של הנאשם.

בהגיעם של השוטרים לביתו של הנאשם, הציגו השוטרים את צו החיפוש לXXX, אביו של הנאשם וזה הפנה אותם לחדרו של הנאשם בקומה השנייה הם היה הנאשם.

השוטרים נקשו בדלת חדרו של הנאשם והזדהו כשוטרים, אך הנאשם לא פתח את הדלת. רק לאחר מספר פעמים שנקשו השוטרים בדלת, רס"ב אברהם ארגאו, בעט בדלת והדלת נפתחה.

מיד ובסמוך ערכו השוטרים חיפוש בחדרו של הנאשם כל זמן שהנאשם נמצא בחדר ובמהלך החיפוש בחדרו, נמצא על ידי השוטרים הפריטים הבאים:

· אקדח הזנקה Retay מספרסידורי 111 19061065488 שהוסבליריתחמושת קליעיתבקליבר 9 מ"מ, ושכוחו להמית אדם.

· מחסניתריקהמכדוריםהמתאימהלאקדחהזנקהמסוגRetay

· תחמושת: 4קליעים, כנראהקליבר 9 מ"מ.

· חפץמתכתגילייהמכילחלקיםהאופיינייםלכלינשקמאולתר, ובכוחולהמית אדם.

· רימוניד/ מדוכהמס' 400שבכוחולהזיקלאדםבעתפעולתו.

· סםמסוכןמסוג MDMA KETAMINE מחולקבשקיותבמשקלכוללשל 94.5956גרםנטו.

הנאשם במעשיוכמתוארבעובדותלעיל, החזיקבכלינשק, אביזריםשלנשק ותחמושתבלארשותעלפידיןלהחזקתם, החזיקבסםמסוכןמסוגMDMA KETAMINE במשקלשל94.5956 גרםנטו, שלא לצריכתוהעצמית, וללארשותאו היתר על פי דין וכן הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו.

ב. תשובת הנאשם לכתב האישום

הנאשם למעשה הודה בחלק הארי של כתב האישום - כפר הוא בעובדות המקימות עבירה של הכשלת שוטר וכן טען כי חלק מהמוצגים אינו חופף לנתפס בדירה - ליתר דיוק - הכוונה לאקדח

ההזנקה שהוסב. בכל יתר הנתפס הודה כי אכן נתפס בחדרו בזמן החיפוש.

ג. פרשת התביעה

היות ובקעת המחלוקת הייתה מצומצמת ביותר - הוגש למעשה כל תיק החקירה על קרביו והראיות כולן סומנו כמוצגי תביעה. המאשימה לא העידה עדים. במהלך פרשת התביעה ולאחר שהסנגור ביקש את התייחסותי לעניין נקודתי בשרשרת המוצגים, נותרה הכפירה רק בעובדות המקימות עבירה של הכשלת שוטר.

ד. פרשת ההגנה

הנאשם העיד להגנתו וטען כי לא הכשיל השוטרים אלא התעורר משנתו ובטרם הספיק לפתוח הדלת. לעניין כלי הנשק והתחמושת טען כי מצא אותם זמן קצר לפני החיפוש. הלכה למעשה אין לדברים השפעה לגבי הכרעת הדין. לא הייתה כל כפירה כי הדברים לא נתפסו בחדרו ולא היו ברשותו. יצוין כי הנאשם בדבריו סתר את עדויות הוריו (עדות אביו ת/1 ואימו ת/2) במספר נקודות כפי שיפורטו לעיל. הוגשו שלושה מסמכים שסומנו כנ/1 עד נ/3

ה. במסגרת פרשת התביעה הוגשו תחילה בהסכמה המוצגים הבאים:

ת/1 - חקירה של אביו של הנאשם מר XXX

ת/2 חקירה של אימו של הנאשם גב' XXX

ת/3 חקירת נאשם מיום 1/8/23 צורף דיסק חקירה

ת/4 חקירת נאשם מיום 13/8/24 צורף דיסק

ת/5 חקירת נאשם מיום 14/8/24 צורף דיסק

דוחות פעולה ת/6 עד ת/14.

חוות דעת מומחים ת/15 עד ת/19

דיסקים מתעדים חקירת נאשם, הולכה והצבעה ודיסק תמונות וסרטונים מהחיפוש (5 דיסקים)

ו. סיכומים - ב"כ המאשימה.

אליבא המאשימה עניין לנו בתיק חמור אך פשוט. שוטרים מגיעים לבית הנאשם על בסיס צו, לדברי המאשימה, השוטרים העניקו לנאשם "הקלה סבירה" (קרי - פרק זמן פרק זמן ראוי כאשר הנאשם בחדר, מודע לכך שהם נמצאים בחוץ, והוא מתמהמה מלפתוח הדלת. השוטרים חוששים לשיבוש

והעלמת ראיות), בקביל מתנהל שיח וצעקות "תפתח הם הולכים לפרוץ את הבית" עד שלבסוף השוטרים פורצים את הדלת ורואים את הנאשם לבוש חלקית והוא למעשה ביקש שהות להתלבש. עם זאת, השוטרים מבחינים שכי רגלו של הנאשם נשלחה לתחתית הארון, היכן שלמעשה מוצאים את רוב הפריטים במהלך החיפוש, בנוסף הקרש של תחתית הארון לא מחובר ותקין, דבר שמעיד שהייתה "התעסקות" מסוימת.

בנוסף פתיחת החלון בחדר הנאשם והימצאות הרימון על המיטה - ככל שמחברים את זה למשך הזמן שלוקח לו לפתוח את הדלת, כאשר הנאשם מבין את הסיטואציה מלמדת על מה שהנאשם ביקש לעשות. לא מדובר בנאשם שהתעורר משנתו. למעשה, התנהלות הנאשם מעידה על המודעות ועל מגמה של הפרעה לשוטרים.

הנאשם הסליק את הפריטים, הדברים "הלא כשרים" - מתחת לארון מהחשש להסתבר, הנאשם מצא את השקית עם הפריטים המסוכנים, מבין הוא כי מדובר בדברים אסורים ויש לו מודעות שלמה לאחזקת הדברים.

יש החזקה של שבוע ימים בפריטים ולא החזקה רגעית. הנאשם לא ממש מצליח להיזכר בסיטואציה, הוא מנסה לחבר את הדברים, למעשה יש מעבר לעצימת עיניים - כי הנאשם משך את הזמן (משך הזמן שהפריטים נמצאים אצלו, המיקום שלהם, העובדה שאף אחד מבאי הבית לא יודע על כך). גרסת הנאשם סתרה את הדברים שאמר במשטרה ולא עמדה בקוהרנטיות לדו"חות השוטרים ולתיאורים נוספים - משכך מדובר בהתנהלות שהיא מעבר להתמהמהות ויש לקבוע שהנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום - לרבות הפרעה לשוטר.

ז. סיכומים - ב"כ הנאשם

מעדותו של הנאשם ניתן להתרשם כי הוא חושש - הוא לא "הכוכב המרכזי" שעומד מאחורי השקית עם הפריטים, אנשים חוששים לומר מדוע החזיקו דברים אסורים - הנאשם שלפנינו הוא מסוג אנשים אלו.

ניתן להתרשם כי הנאשם לא נגע או הוציא או החליף או טען כדורים באקדח או הוציא כדורים מהאקדח. מכיוון שמדובר בתיק נשק השתמשו בכל האמצעים לגילוי ממצאים פורנזיים - ולא מצאו שום דבר שתואם לנאשם, יש טביעות אצבע ודגימות שלא תאמו לזהות שלו - גם לא על שקיות ניילון - שם, כידוע דגימות DNA וטביעות אצבע נשמרות משך שנים.

אמנם הפריטים נמצאו אצלו בחדר, עם זאת הנאשם לא נגע בפריטים וזה משתלב עם הטענה של הנאשם שהפריטים לא שייכים לו.

ביחס לעבירת הכשלת שוטר - אין ספק כי מדובר באירוע מהיר הואיל ומדובר בחיפוש עם צו, מהתיאור עולה כי הנאשם לא ניסה לברוח, לא ניסה להעלים ראיות ולא עשה מהלך שהפריע לשוטרים למלא תפקידם. השוטרים פעלו לפי שיקול דעתם לפרוץ את הדלת והנאשם לא התנגד ולא הפריע לפעילותם. יש לזכור כי מדובר בשעת לילה (למעשה המדובר ב11:00 בבוקר, עם זאת הנאשם ישן), בחדר שינה, הנאשם היה במיטה עם תחתונים - בסיטואציה כזו לא מצופה שבן אדם "ישר יעמוד דום ויפתח את הדלת", יש לזכור הלחץ הקיים מן הסתם בסיטואציה.

למעשה השוטרים מילאו את עבודתם והנאשם לא הפריע להם משכך אין עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ביחס לסמים - הנאשם העיד שהוא משתמש בקנאביס כתוצאה מהתאונה שהוא עבר, הוא מכיר את זה כתרופה.

ח. דיון ומסקנות:

1. לאחר ששקלתי הדברים, ראיתי הראיות שהוגשו הסכמה, שמעתי את הנאשם וסיכומי הצדדים מצאתי לנכון **לזכות** את הנאשם מעבירה של הכשלת שוטר **ולקבוע כי ביצע את כל העבירות המיוחסות לו למעט עבירה זו.**

2. לעניין הזיכוי - תחילה למסגרת הנורמטיבית - לשון החוק - סעיף 275 לחוק העונשין: "העושה מעשה בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק או להכשילו בכך, או להפריע לאדם אחר או להכשילו מלעזור לשוטר, דינו- מאסר עד שלוש שנים ולא פחות משבועיים ימים."

3. כפי שצוין **בת"פ (שלום ת"א) 17543-02-16 מדינת ישראל נ' עמיר מולנר** (נבו 24.04.2017) "המושגים "הכשלה" ו"הפרעה" אינם מוגדרים בחוק, אולם אלה פורשו במהלך השנים בפסיקה, כאשר ניכר כי מדובר בפרשנות מרחיבה (ראה יעקב קדמי, על הדין בפלילים (חלק שלישי) 1657, והפסיקה הנזכרת שם), אם כי התנהגות פאסיבית לחלוטין או כזו המסתכמת בצעקות המופנות כלפי שוטר או הפגנת זלזול לא הוכרה לעיתים כמעשה הממלא את תנאי הסעיף (ראה ע"פ 170/59 בשיר נ' מ"י פס"מ כ"ג 202; ע"פ 301/61 וולפין נ' מ"י פס"מ ל' 360)."

4. כפי שקובעת כב' השופטת מעין בן ארי (שם): "סעיף 45 לפקודת סדר הדין הפלילי קובע כדלקמן: "אדם הגר בבית או במקום שמותר להיכנס אליו מכוח רשות לעצור או לחפש, או הממונה על בית או מקום כאמור, ירשה, לפי הדרישה, כניסה חופשית ויתן כל הקלה

סבירה; נדרש וסירב להרשות כניסה כאמור, מי שזכאי להיכנס רשאי לבצע את הכניסה בכוח".

5. מכאן מקור החובה על אזרח השווה או מחזיק במקום לאפשר ביצוע צו החיפוש - המסרב לכך - מבצע עבירה של הכשלת שוטר.

6. ועוד מוסיפה כב' השופטת בן ארי: "מהוראות סעיף 45 לפקודת סדר הדין הפלילי עולה כי זכות הכניסה בכוח לרשות היחיד של האזרח כדי לעצור אותו או לערוך חיפוש בביתו, אף אם מבוססת על צו, מותנית בכך שתחילה דרש השוטר מהאזרח לאפשר לו להיכנס לביתו, והאזרח סירב להרשות את כניסתו. משמע, בשלב הראשון צריכה להתקיים דרישה להיכנס לחצרים, ורק אם דרישה זו סורבה, ניתן לעשות שימוש בכוח. בהקשר זה ראוי להפנות לע"פ 89/78 אפנג'ר נ' מ"י פ"ד ל"ג (3) 141, שם נדון עניינו של נאשם אשר תקף שוטרים אשר התפרצו למקום על מנת לערוך חיפוש. נקבע כי הזכות להיכנס בכוח לרשות היחיד אף אם מצויה בידי השוטר פקודת מעצר, מותנית בכך שתחילה דרש השוטר מאותו אזרח לאפשר לו להיכנס לביתו, והאזרח סירב לעשות כן. בנוסף, צוין כי לא היה די בידיעתו של הנאשם כי מדובר בשוטרים בשל היכרות קודמת עימם, וכי היה עליהם להזדהות בפניו כשוטרים הבאים לבצע חיפוש מתוקף צו".

7. באותו עניין, נטען כי הנאשם סירב שעה ארוכה לפתוח דלת ביתו בפני השוטרים. בא כח המאשימה ציינה כי לא דובר היה בהתנגדות או באמירה אלא בפסיביות וציינה כי אין מקרה בו התנהגות פסיבית הביאה לידי עבירה של הכשלת שוטר.

8. גם כאן אין טענה כי הנאשם סירב בצורה מפורשת לפתוח דלת חדרו אלא התמהמה עד כדי כך שלא היה מנוס אלא מפריצה לחדרו.

9. יש לזכור כי השוטרים הגיעו בהפתעה אל חדרו של הנאשם. הדלת הייתה נעולה - אין טענה כי ננעלה על ידי הנאשם משמע כי הגיעו שוטרים לדירה.

10. אין מדדים מדויקים ולא יכולים להיות מדדים מדויקים לאמוד זמן ושהות בטרם נענה אזרח להוראות שוטר ומשתף עימו פעולה. המבחן הוא ענייני - כל מקרה לגופו ולנסיבותיו.

11. מדובר בנאשם קטין, שעל פניו התעורר משנתו כשוטרים מתדפקים על דלת חדרו במהלומות, גם אם הציץ מבעד לחלון ונוכח לדעת כי אכן אנשי משטרה פוקדים חצרו וביתו, הרי שאין לדעת כמה דקות עברו עד שנכנסו השוטרים אלי חדר.

12. אין מחלוקת כי השוטרים מן הסתם ביקשו לשמר את גורם ההפתעה שבהגעה אל הבית והחדר - ובוודאי כי חלק בלתי נפרד מהצלחת ביצוע צו חיפוש שכזה הוא הגעה מהירה ויעילה אל מושא החיפוש ומטרתו (של החיפוש).

13. אין בדוחות המתייחסים לזמן שקדם לכניסה לחדר, כל נקיבה במספרים מוחלטים של ערכי זמן.

14. אתייחס לדוחות הרלבנטיים:

ת/6 - דוח מאת השוטר סרגיי אסתרזון: הלה מתאר כי הדלת הייתה נעולה מבפנים... "לאחר נקישות מרובות מדי פעם ענה מתוך החדר נשוא הצו בצעקות בודדת "מה", "רגע" ניתן למשה זמן סביר הנ"ל לא פתח את הדלת זמן רב מחשש לשיבוש והעלמת ראיות לאחר צעקות כי הדלת תפרץ נפרצה לבסוף בכח... משה פאר עמד בתחתונו בלבד..."
בהמשך צוין כי הנאשם "התעקש להתלבש".

ת/7 - דוח מאת השוטר מוגס אינידלו: "...דפקנו בדלת שמעתי קול עונה מי זה אמרתי משטרה. שמעתי תזוזות בחדר אך לא פתח (.). הדלת הייתה (כתוב בטעות החיתה) נעולה דפקתי שוב ולא פותח השוטר ארגאו בעט בדלת והדלת נפתחה. והיה שם משה עם תחתון עומד..."

ת/8 דוח מאת השוטר שי דוידי : נכח בחצר הבית ולטענתו ראה את הנאשם מציץ מבעד לחלון חדרו ואמר לו לפתוח הדלת ודיווח על כך לשותפו (אין הדבר מצויין בדוחות האחרים).

ת/13 דוח מאת השוטר ארגאו אברהם: מתאר כי דפק על הדלת מספר פעמים ולא הייתה תגובה... לפי הכתוב שאל הנאשם מי זה והשוטר ענה משטרה "אמר רגע ושוב שאל מי זה נתתי לו הקלה סבירה והודעתי לו שאם הוא לא פותח אני אפרוץ את הדלת אך מאחר והוא סירב בעטתי בדלת..."

הנאשם בחקירתו ת/3 - החקירה היחידה מבין שלוש בה התבקש להתייחס לנושא ענה כי התעורר משינה ולא הפסיק לפתוח לשוטרים הא ותו לא (ש' 49) - לא נשאל מעבר לדברים האמורים ואף לא נחקר על כך מעבר למפורט.

15. כפי שניתן להיווכח לא קיימת אחידות בין השוטרים שהגיעו לפתח הדלת - בעוד שת/6 מתאר "נקישות מרובות" הרי שת/7 מתאר שתי דפיקות... כמו כן מציין השוטר בת/6 כי ניתן לחשוד "זמן סביר" אך לא מציין כמה זמן - השוטר בת/13

מצוין "הקלה סבירה" - אף הוא מושג פלואידי וגמיש ויחסי. עוד אדגיש כי השוטר בת/13 לא מצוין (כנטען בת/8) כי הוזהר על ידי השוטר שהיה בחצר לגבי הוצאת הנאשם את ראשו מבעד לחלון.

16. אין ספק כי למשטרה מצד אחד היה הכרח להיכנס במהירות לחדר ואין בלבי ספק כי כך אכן בוצע. הנה הנאשם נתפס לא לבוש ולא משום שאדיש היה להיותו במצב שכזה שכן ביקש להתלבש עם כניסת השוטרים והדבר מעיד על הצלחת השוטרים להפתיע הנאשם. ספק בלבי אם העיכוב (המהווה הכשלה אליבא כתב האישום), שכאמור לא תואר מדויק לו ולא מידות, לא נבע מבלבול, איבוד עשתונות, העובדה כי נעור משנתו ואף יתכן כי מחשבתו לשבש הליכים (לא הואשם בכך) - לא שוכנעתי כי מהמתואר עולה עבירה של הכשלת שוטר ואשר על כן אני מזכה הנאשם מחמת הספק מעבירה זו.

17. למעשה מעת שלא כפר הנאשם בכל המפורט בכתב האישום כמה שנתפס בחדרו - הרי שניתן לקבוע כי ביצע העבירות המיוחסות לו. חזקה כי כל הנתפס בחדר נמצא שם בידעת הנאשם ואף למעלה מכך - טענת הסנגור כי הדברים "אינם שייכים לו" אינה טענת זיכוי באשר אין מחלוקת כי הנאשם הוא שהביא הדברים אלי חדרו ואין טענה כאילו "נשתלו" שם על ידי מאן דהוא.

18. תחילה אדגיש כי אין מתום בשרשרת המוצגים - כל הנתפס סומן כיאות והועבר בהתאמה לבדיקה נושאת. המעטפות גם הוצגו לי בדיון לרבות חלק מהמוצגים. כמו כן יכולתי להתרשם בהבדל הברור שבין שני האקדחים, ממשקלו של אקדח ההזנקה שאין לטעות בו כי הוא אקדח אוויר או צעצוע.

19. בהתאמה אפנה לחוות הדעת שהוגשו לגבי כל ממצא וממצא לרבות הסמים שנתפסו - ת/15 עד ת/19.

20. עיקר טענותיו של הנאשם יכול וייתייחסו לשלב הטיעונים לעונש - עם זאת למעלה מן הנדרש אבקש להתייחס גם לטענותיו בנושא זה.

21. רצונו של הנאשם לחשק חדרו בדלת פלדלת יש בו כדי להצביע על פליליות מעשיו. הרצון לפרטיות - מן המפורסמות בגיל ההתבגרות, עם זאת הוא אינו עובר מבעד ביצורי חדר והצבת דלת מהסוג האמור. גם דלת "רגילה" תסכון לצרכים של שמירה על פרטיות, עצם רצונו של הנאשם בדלת שכזו ולמעלה מכך - הכחשתו את הדבר, יש בהם כדי לרמוז כי ביקש הוא לחסות מהוריו את הנשמר בחדרו. יש לזכור כי לצד הנשק והתחמושת נתפסו

סמים בכמות בלתי מבוטלת - סמים אשר בהחזקתם לא כפר הנאשם.

22. איני מקבל טענתו של הנאשם כי מצא שלל רב במקום פלוני (התבצעה הצבעה שאין לייחס לה כל משקל לאור המפורט) - הרי שלא סביר כי הדברים "יתגלו" לעיניו בדרך שתיאר בטבורה של עיר. כל אזרח בר דעת - לו נקלע למצב שכזה ברי כי מדווח היה למשטרה ושומר נפשו ירחק. הנאשם היטב ידע מה יש בשקיות (ת/3 ש' 17 לדוגמא) ובכל זאת החזיק בכל החפצים גם אליבא גרסתו. משום כך מה לי העובדה כי טביעות אצבעותיו לא נמצאו על חפץ זה או אחר או בכלל. הנה הרימון עטוף במגבת מונח היה על מיטתו עת פרצו השוטרים לחדר. רובה האוויר כך טען, נקנה יום קודם להגעת השוטרים (ת/3 ש' 77) מכתובת אלמונית. החפצים הוסלקו בחדר, השקית המקורית הושלכה (ת/3 ש' 118) בכל אלו יש להצביע על ידיעה ברורה לגבי טיב החפצים האסורים.

23. לטענתו החפצים נמצאים אצלו לפחות שבוע (ת/3 - חקירתו במשטרה): החקירה נערכה ביום 1/08/23 - יום ג' בשבוע ואליבא דבריו מצא אותם ביום רביעי שקדם לחקירה.

24. כאמור די בכך בכדי להרשיעו במיוחס לו אך לא מצאתי ליתן אמון בדבריו משאין סבירות בגרסתו ואין בידו לספק הסברים לתמיהות העולות ממנה. כיצד זה שפר "מזלו" של נאשם זה לגלות "מטמון" פלילי מגוון שכזה ומה בדיוק משך תשומת ליבו אל אותו המקום. כיצד זה אינו מפשפש המוצא בתוכן השקיות אלא בביתו? וכיצד זה משמגלה הוא טיב מציאתו הוא מסליקה בחדרו - לא אמינות הותירה בי עדותו ולא הגיון ואמת נגלו בה.

25. סוף דבר - מזכה הנאשם מעבירה של הכשלת שוטר וקובע כי ביצע המיוחס לו בכתב האישום למעט עבירה זו.

ניתנה והודעה היום כ"ז סיוון תשפ"ד, 03/07/2024 במעמד הנוכחים.

בן ציון קבלר, שופט

ב"כ הנאשם:

נבקש לקבוע מועד לטיעונים לע

[פרוטוקול הושמט]

, בשעה 09:00.

שירות מבחן יגיש תסקיר עד ליום 10.7.24.

הנאשם יובא לדין על ידי שב"ס.

תשומת לב שב"ס - כי הנאשם עצור בכלא "רימונים".

**ניתנה והודעה היום כ"ז סיוון
תשפ"ד, 03/07/2024 במעמד
הנוכחים.
בן ציון קבלר, שופט**

הערת בית המשפט

באישור בית המשפט אני מתיר לאחיו של הנאשם, ידידיה שהגיע במהלך הכרעת הדין לגשת לאחיו.

הוקלדעלדירוייתביטון